

Arrest

nr. 274 208 van 17 juni 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. KREMER
Stadsplein 4/1/A
3960 BREE**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 25 februari 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 januari 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 april 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 mei 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. KREMER en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België is binnengekomen op 27 september 2020 als niet-begeleide minderjarige vreemdeling, diende op 9 oktober 2020 een verzoek om internationale bescherming in. Op 28 oktober 2020 besliste de dienst voorgedij van de FOD Justitie dat verzoeker niet minderjarig was, omdat op basis van leeftijdsonderzoek bleek dat hij minstens 23 jaar oud was.

1.2. Op 27 januari 2022 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 28 januari 2022 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 09/10/2020

U had een eerste persoonlijk onderhoud met een ambtenaar van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 8 oktober 2021, van 10u40 tot 16u, bijgestaan door een tolk die de taal Somali machtig is. U had een tweede persoonlijk onderhoud met een ambtenaar van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 22 november 2021, van 13u50 tot 16u43, bijgestaan door een tolk die de taal Somali machtig is. Uw advocaat, meester Nathalie KREMER, was bij dit persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en tot de Abubakr-clan te behoren. U bent geboren op X 1996 in de stad X in Saudi-Arabië, maar uw familie is afkomstig uit de Somalische hoofdstad Mogadishu. Uw ouders hebben zich in 1990 vanuit Mogadishu gevestigd in Saudi-Arabië omwille van de oorlog in Somalië.

U volgde secundair onderwijs in Mekka en vervolgde daarna met religieuze studies aan de universiteit van Al Madina. Uw vader werkte als chauffeur en recent ook als officieuze tolk voor het Somalisch consulaat in Jeddah. Voor zijn verblijfsvergunning (iqama) was hij erg afhankelijk van zijn sponsor (kafeel) die uw vader niet altijd goed behandelde. Bovendien werkte uw broer M. bijna volledig gratis voor zijn eigen sponsor. Aangezien u zelf net afgestudeerd was, moest u op zoek naar uw eigen sponsor, waar u gezien de situatie van uw vader en broer niet voor stond te springen. Om die reden besloot u op 17 oktober 2019 Saudi-Arabië te verlaten om u definitief in Mogadishu te vestigen. U kon er gaan inwonen bij uw oom van vaderskant. U was van plan om er een nieuw leven op te bouwen en u dacht dat u er wel gemakkelijk een job zou kunnen vinden in de onderwijssector gezien u een bachelordiploma hebt. Een kleine week na uw aankomst in de hoofdstad werd u in een restaurantje aangesproken door een man die u welkom heette in uw land. Hij vertelde u – zonder evenwel een concreet voorstel te doen of zich kenbaar te maken – dat u een goed werk kon doen voor hen. U deed alsof u gebeld werd en ging terug naar huis. U was wat geschrokken en stelde zich vragen bij het gesprek, maar besloot uiteindelijk om het aan niemand te vertellen. De eerstvolgende vrijdag werd u opnieuw aangesproken door twee onbekende mannen bij het verlaten van een moskee. Zij drukten hun waardering uit voor uw religieuze studies en vertelden dat u een goed werk voor hen zou kunnen doen, zonder zich evenwel kenbaar te maken of een concreet voorstel te doen. Ze vertelden dat jullie elkaar binnenkort zouden zien en gingen terug weg. Na het tweede gesprek biechtte u alles op aan uw oom en belde u naar uw vader waarop zij besloten u het land uit te sturen met de hulp van een medisch visum voor Turkije die uw oom kon regelen.

Op 27 september 2020 kwam u België binnen, waar u op 9 oktober 2020 een verzoek om internationale bescherming indiende bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

Ter ondersteuning van uw verzoek dient u volgende documenten in : een kopie van een Somalisch paspoort uitgegeven op 19.09.2017 door de Somalische ambassade in Jeddah, een kopie van een Somalische identiteitskaart uitgegeven op 19.09.2017 door de Somalische ambassade in Jeddah, een origineel visum voor Saudi-Arabië uitgegeven door het Saudische ministerie van Binnenlandse Zaken in Riyad en geldig tot 01.08.2021, een origineel Saudisch rijbewijs uitgegeven door het Saudische ministerie van Binnenlandse Zaken en geldig tot 24.06.2022, een kopie van een bachelordiploma in de Sharia uitgegeven op 02.01.2019 door het Saudisch ministerie van Onderwijs te Al Madina, een kopie van een bachelordiplomasupplement in de Sharia uitgegeven op 02.01.2019 door het Saudisch ministerie van Onderwijs te Al Madina, een kopie van een bewijs van goed gedrag en zeden aan de Universiteit van Al Madina uitgegeven op 02.01.2019 door het Saudisch ministerie van Onderwijs, een kopie van een middelbaar schoolrapport voor het schooljaar 2013/2014 uitgegeven door het Saudisch ministerie van Onderwijs te Mekka, een origineel visum voor Turkije van uzelf uitgegeven op 14.11.2019 door de Turkse ambassade in Mogadishu, een origineel visum voor Turkije van M.A.A. uitgegeven op 14.11.2019 door de Turkse ambassade in Mogadishu en een origineel uitreisvisum van Saudi-Arabië geldig tot 13.01.2020.

Bij terugkeer vreest u gedood te worden door Al Shabaab.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden

kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Voorafgaand dient opgemerkt dat u zich op de DVZ aanvankelijk voordeed als een minderjarige. U verklaarde meer bepaald geboren te zijn op 7 februari 2005 (Registratie Verzoek om Internationale Bescherming, dd. 9.10.2020 en Verklaring DVZ, dd. 15.01.2021, vraag 4). Er werd een leeftijdsonderzoek uitgevoerd en uit de beslissing die u door de dienst Voogdij werd betekend op datum van 28 oktober 2020 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2° ; 6§2, 1° ; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 «Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen» van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004 bleek dat u op het ogenblik van het onderzoek minstens 23 jaar oud was, en dus niet kan worden beschouwd als minderjarige. U legde daarna trouwens een kopie voor van een Somalisch paspoort en een Somalische identiteitskaart waar uw geboortedatum staat genoteerd als 7 februari 1996. U verklaarde dat de smokkelaar u aangeraden had om niet de waarheid te vertellen over uw leeftijd (Verklaring DVZ, dd. 15.01.2021, vraag 4), hetgeen uw handelswijze niet kan rechtvaardigen. Van een verzoeker om internationale bescherming kan immers verwacht worden dat hij van bij aanvang waarheidsgetrouwe verklaringen aflegt over zijn identiteit. Het feit dat u intentioneel geprobeerd hebt om de Belgische asielinstanties te misleiden doet afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Er dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen omtrent uw problemen met Al Shabaab niet geloofwaardig werden bevonden en u bijgevolg niet aannemelijk maakt dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève, evenmin dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet.

U verklaart dat u voor het eerst werd aangesproken door een onbekende toen u een kleine week in Mogadishu was en u iets ging drinken in een restaurantje in de buurt (CGVS 2, p. 15 en 16). Die man heette u welkom in het land en vertelde dat u een goed werk voor hen kon doen (CGVS 2, p. 17). U vond het vreemd dat die persoon u blijkbaar kende en u vroeg wie hij was, welke organisatie hij vertegenwoordigde en wat het werk was, waarop de man telkens antwoordde dat u maar aan de mensen moest vragen wie zij waren en zij het u wel zouden zeggen (ibid.). U meent dat deze persoon lid was van Al Shabaab. Gevraagd of die man vertelde dat hij van Al Shabaab was en of hij u een concreet voorstel heeft gedaan, antwoordt u van niet (ibid.). Gevraagd hoe het gesprek eindigde, antwoordt u dat u een telefoontje veinsde, u meteen naar huis bent gegaan en u het aan niemand verteld hebt (CGVS 2, p. 18). Gevraagd waarom u er met niemand over gepraat hebt, antwoordt u dat u nieuw was en schrik had (ibid.). Gevraagd of u zich geen vragen stelde over wat er gebeurd was, antwoordt u dat u zich wel vragen stelde en schrik had, maar u er niet veel belang aan hechtte aangezien er niets gevaarlijks was gebeurd en u het geen interessant gesprek vond (ibid.). Opgemerkt dat u nieuw in het land was, er iets merkwaardigs gebeurd was en u er logischerwijze toch met uw dichtste familie – nl. uw oom – over zou moeten gepraat hebben, antwoordt u nogmaals dat u het geen interessant gesprek vond (ibid.).

Het is zeer ongeloofwaardig te noemen dat u niets zou vertellen aan uw oom over een ontmoeting met een vermeend Al Shabaab-lid die uw identiteit kende en u een vaag voorstel deed om samen te werken. U geeft bovendien zelf aan dat u zich vragen stelde bij het voorval en dat u schrik had. Deze houding valt dan ook niet te rijmen met het niet inlichten van uw oom over deze gebeurtenis.

U verklaart dat u de eerstvolgende vrijdag een tweede ontmoeting had met twee onbekende mannen die u aanspraken toen u uit de moskee kwam (CGVS 2, p. 19). Zij vertelden u hetzelfde als de eerste man, drukten hun waardering uit voor uw studies en vertelden dat u Arabisch zou kunnen leren aan hun leden (CGVS 2, p. 21). Gevraagd of de man van de eerste ontmoeting aanwezig was, antwoordt u ontkennend (CGVS 2, p. 20). Gevraagd of zij zeiden dat zij van Al Shabaab waren, antwoordt u van niet (ibid.).

Gevraagd of u op dat moment wist dat zij van Al Shabaab waren, antwoordt u dat u dat voelde toen zij met u praatten (ibid.). Gevraagd wanneer u dat met zekerheid te weten bent gekomen, antwoordt u dat uw oom u dat vertelde (ibid.). Gevraagd waarom zij zichzelf niet zouden voorstellen als leden van Al Shabaab, antwoordt u het niet te weten (CGVS 2, p. 21). Opgemerkt dat het toch de bedoeling was dat u voor Al Shabaab zou werken en nogmaals gevraagd waarom zij zichzelf dan niet zouden voorstellen als Al Shabaab-leden, antwoordt u opnieuw het niet te weten (ibid.). Gevraagd hoe u dan 100% zeker weet dat de drie mannen van de twee ontmoetingen Al Shabaab-leden waren, antwoordt u dat uw oom vertelde hoe Al Shabaab te werk gaat (ibid.). Gevraagd of uw oom die mannen kende, antwoordt u van niet (ibid.). Opgemerkt dat u dus eigenlijk niet zeker weet dat het Al Shabaab was, antwoordt u dat u dat inderdaad niet zeker bent, maar u dat wel voelde (ibid.). Gevraagd wat zij u beloofden in ruil voor uw werk, antwoordt u dat zij daarover niets verteld hebben (CGVS 2, p. 22). Gevraagd wanneer u zou moeten starten, antwoordt u dat zij daar niet over gepraat hebben (ibid.). Gevraagd of u het voorstel aanvaardde of weigerde, antwoordt u dat u niet mocht praten (ibid.). Opgemerkt dat het gesprek dus eigenlijk eindigde zonder concrete afspraken, antwoordt u affirmatief en dat zij u vertelden dat jullie elkaar binnenkort gingen zien (ibid.).

Het is zeer merkwaardig te noemen dat Al Shabaab-leden u tijdens twee verschillende ontmoetingen niet expliciet zouden zeggen dat zij deel uitmaken van Al Shabaab, u geen concreet rekruteringsvoorstel zouden doen en het gesprek zouden beëindigen zonder concrete afspraken.

Verder is het zeer vreemd dat u of uw familie in Mogadishu sinds die tweede ontmoeting niets meer vernomen hebben van Al Shabaab. Gevraagd of u nog contact hebt gehad met Al Shabaab sinds het tweede gesprek aan de moskee, antwoordt u ontkennend (CGVS 2, p. 26). Gevraagd of uw familie in Mogadishu nog contact heeft gehad met Al Shabaab sinds het tweede gesprek aan de moskee, antwoordt u opnieuw ontkennend (ibid.). Opgemerkt dat aangezien Al Shabaab veel over u wist, nl. uw naam, studies en verblijf in Saudi-Arabië, we ervan kunnen uitgaan dat zij ook uw familie kenden en toegevoegd dat het toch vreemd is dat zij uw familie niet meer gecontacteerd hebben na uw vlucht, antwoordt u daar geen informatie over te hebben en dat uw familie u alleszins niets verteld heeft (CGVS 2, p. 27). Opgemerkt dat u toch op de hoogte zou zijn mocht Al Shabaab uw familie in Mogadishu nog gecontacteerd hebben, antwoordt u instemmend (ibid.). Opgemerkt dat het feit dat Al Shabaab uw familie in Mogadishu niet meer gecontacteerd heeft na uw vlucht misschien aantoont dat zij niet dringend op zoek zijn naar u, antwoordt u dat u momenteel niet in het land bent, Al Shabaab u doodt als u niet meewerkt en zij u niet gaan zoeken of bedreigen (ibid.).

Het is zeer eigenaardig te noemen dat Al Shabaab u en uw familie niet meer gecontacteerd heeft sinds jullie tweede ontmoeting die werd afgesloten zonder concrete voorstellen of afspraken. Er mag redelijkerwijze verwacht worden dat Al Shabaab nog contact zou opnemen mochten zij u werkelijk willen rekruteren in hun organisatie.

Ten slotte is het onduidelijk wie u nu precies vreest. Hiernaar gevraagd, antwoordt u heel Al Shabaab te vrezen (CGVS 2, p. 27). Gevraagd of u dan niemand concreet vreest, antwoordt u dat u ze niet kent en iedereen lid van Al Shabaab kan zijn (ibid.). Gevraagd wie van Al Shabaab u iets zou willen aandoen, antwoordt u dat hun mensen iedereen doden die niet meewerkt (ibid.).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen kan er geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen met betrekking tot de problemen die tot uw vertrek uit Somalië zouden hebben geleid.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië werd “UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia” van januari 2014 en “UNHCR position on returns to Southern and Central Somalia (Update I)” van mei 2016, beschikbaar op respectievelijk <https://www.refworld.org/docid/52d7fc5f4.html> en <https://www.refworld.org/docid/573de9fe4.html>, of <https://www.refworld.org>, in rekening genomen. Zowel uit deze adviezen, als uit de COI Focus “Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu” van 29 juni 2021 beschikbaar op <https://www.cgvs.be/>

[sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_veiligheidssituatie_in_mogadishu_20210629.pdf](https://www.cgvs.be/nl/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_veiligheidssituatie_in_mogadishu_20210629.pdf) of <https://www.cgvs.be/nl> blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. De gewapende gevechten duren buiten Mogadishu en in de rurale gebieden die onder controle van al-Shabaab staan, voort. Gebieden onder controle van de Somalische Federale regering, waaronder Mogadishu, worden dan weer vaak getroffen door aanslagen en andere vormen van geweld. UNHCR geeft in haar meest recente advies aan dat er in 2014 en 2015 verschillende grootschalige aanvallen waren in Mogadishu waarbij burgers en civiele infrastructuur werden gevisieerd, waaronder hotels en overheidsgebouwen. Zoals verder wordt uiteengezet blijkt uit de COI Focus over de veiligheidssituatie in Mogadishu dat het geweld er inderdaad enerzijds de vorm aanneemt van terreuraanslagen, die echter in hoofdzaak gericht zijn op hotels en restaurants populair bij overheidsfunctionarissen en op overheidsgebouwen of –instellingen, en anderzijds vaak de vorm aanneemt van doelgerichte moordaanslagen tegen personen verbonden met de overheid of met internationale instellingen. UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er eveneens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd documenten wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien blijkt uit de adviezen van UNHCR en uit de door het CGVS gehanteerde informatie dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld regionaal verschillend zijn. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Mogadishu te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld en de mate waarin burgers slachtoffer zijn van willekeurig dan wel doelgericht geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie COI Focus “Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu” van 29 juni 2021) blijkt dat de politieke en militaire situatie van Somalië drastisch gewijzigd is sinds 2011, wanneer de islamistische rebellen van al-Shabaab uit Mogadishu worden verdreven. In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit. En Mogadishu kent sinds 2012 een wederopbouw. Verbeterde veiligheidsomstandigheden leiden tot aanzienlijke investeringen van de diaspora en de oprichting van commerciële zones in de stad. Ook de bouwnijverheid leeft er op. Al-Shabaab blijft evenwel in staat om regelmatig aanslagen uit te voeren in Mogadishu, dat voor hen een gewild doelwit is vanwege de aanwezigheid van overheidsinstanties en internationale organisaties. Al-Shabaab blijft ook in de verslagperiode direct en indirect de confrontatie aangaan met de overheid en regeringsstrijdkrachten in de stad. Mogadishu wordt tijdens de verslagperiode getroffen door doelgerichte aanslagen tegen overheidspersoneel en tegen veiligheidspersoneel (meestal met vuurwapens of granaten) en in minder mate door terreuraanslagen met geïmproviseerde explosieven. Al-Shabaab voert in Mogadishu gerichte moordaanslagen en terreuraanvallen uit op overheidsambtenaren, veiligheidstroepen en internationaal personeel op de luchthaven, in hotels, bars, coffeeshops, restaurants, politiebureaus en overheidsgebouwen. Hoewel alShabaab bepaalde groepen viseert, vallen er soms burgerdoden. Verschillende bronnen stellen vast dat alShabaab minder grootschalige, complexe aanvallen uitvoert en zich toelegt op het gebruik van geïmproviseerde explosieven. Tijdens de verslagperiode zijn bij de helft van de door ACLED geregistreerde incidenten vuurwapens betrokken. De andere helft zijn aanslagen met explosieven (IED's en granaten).

Naast terreurgroepen zijn er ook nog andere actoren verantwoordelijk voor het geweld in Mogadishu, zoals de Somalische veiligheidsdiensten, muitende legereenheden, milities en onbekende gewapende groepen. ACLED registreert ook gewelddadige clanconflicten en criminele incidenten die soms burgerdoden eisen. Een aanhoudende politieke crisissituatie over het verkiezingsproces leidt op 25 april 2021 tot een korte uitbarsting van geweld in bepaalde districten in de hoofdstad tussen enerzijds

zwaarbewapende muitende soldaten en antiregeringsmilities en anderzijds de veiligheidsdiensten. ACLED telt minstens vijf gedode soldaten.

In mei 2021 ebben de spanningen rond de verkiezingen weg.

Het geweld in de hoofdstad stijgt in december 2020, het begin van de huidige verslagperiode, in vergelijking met de periode juni - november 2020. Daarna volgt het aantal gewelddaden een fluctuerende lijn, met een piek in april 2021, gevolgd door het laagste aantal door ACLED geregistreerde incidenten in deze verslagperiode in mei 2021. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Mogadishu zijn niet beschikbaar. Burgers worden soms doelbewust (bijvoorbeeld personen werkzaam in de administratie en zakenlui) en soms als nevenschade (als passant bij een bomaanslag) slachtoffer van het geweld. Tijdens de verslagperiode registreert ACLED 48 incidenten als violence against civilians met 36 burgerdoden. Het geweld dat ACLED registreert onder explosions/ remote violence maakt in de huidige verslagperiode 105 doden, waaronder ook burgers.

Uit dezelfde informatie blijkt voorts dat verschillende bronnen aangeven dat er maar een beperkte opvolging en verslaggeving is van gewelddadige incidenten en van het aantal slachtoffers in Somalië, waardoor een exhaustief overzicht niet mogelijk is. Betrouwbare statistieken over burgerslachtoffers zijn niet beschikbaar. Het EHRM stelde in een arrest van september 2013 (EHRM, K.A.B. v. Sweden, no. 17299/12, van 5 september 2013) dan weer dat al-Shabaab Mogadishu niet langer in handen had, dat er geen frontlijngevechten of bombardementen meer plaatsvonden in de hoofdstad en dat het aantal burgerdoden was gedaald. Zowel in het arrest van september 2013 als in een arrest van september 2015 (EHRM, R.H. v. Sweden, no. 4601/14, van 10 september 2015) kwam het EHRM tot het besluit dat er geen sprake is van een reëel risico op een met artikel 3 van het EVRM strijdige behandeling voor al wie in Mogadishu aanwezig is. Ook de Immigration and Asylum Chamber van het Upper Tribunal van het Verenigd Koninkrijk oordeelde in september 2014 (MOJ & Ors (Return to Mogadishu) Somalia CG [2014] UKUT 00442 (IAC), United Kingdom: Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) van 10 september 2014) dat in het algemeen een persoon die een "gewone burger" is bij terugkeer naar Mogadishu na een periode van afwezigheid geen reëel risico op vervolging of op schade zoals bedoeld onder artikel 3 EVRM of artikel 15 c van de Kwalificatierichtlijn loopt. Het Upper Tribunal stelt verder dat het aantal burgerslachtoffers in Mogadishu sinds 2011 gedaald is, voornamelijk omdat er einde kwam aan de openlijke oorlogsvoering binnen de stad en al-Shabaab haar toevlucht neemt tot operaties tegen zorgvuldig geselecteerde doelwitten. Het gerechtshof meent voorts dat men redelijkerwijs van een gewone burger kan verwachten dat hij het persoonlijke risico slachtoffer te worden van een aanslag van al-Shabaab kan verminderen door zones en instellingen te vermijden die als doelwitten van de islamistische beweging kunnen aangeduid worden.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Mogadishu actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Mogadishu in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Mogadishu actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Mogadishu.

Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Wat betreft de door u neergelegde documenten (een kopie van een Somalisch paspoort uitgegeven op 19.09.2017 door de Somalische ambassade in Jeddah, een kopie van een Somalische identiteitskaart uitgegeven op 19.09.2017 door de Somalische ambassade in Jeddah, een origineel visum voor Saudi-Arabië uitgegeven door het Saudische ministerie van Binnenlandse Zaken in Riyad en geldig tot 01.08.2021, een origineel Saudisch rijbewijs uitgegeven door het Saudische ministerie van Binnenlandse Zaken en geldig tot 24.06.2022, een kopie van een bachelorsdiploma in de Sharia uitgegeven op 02.01.2019 door het Saudisch ministerie van Onderwijs te Al Madina, een kopie van een bachelorsdiplomasupplement in de Sharia uitgegeven op 02.01.2019 door het Saudisch ministerie van Onderwijs te Al Madina, een kopie van een bewijs van goed gedrag en zeden aan de Universiteit van Al Madina uitgegeven op 02.01.2019 door het Saudisch ministerie van Onderwijs, een kopie van een middelbaar schoolrapport voor het schooljaar 2013/2014 uitgegeven door het Saudisch ministerie van Onderwijs te Mekka, een origineel visum voor Turkije van uzelf uitgegeven op 14.11.2019 door de Turkse ambassade in Mogadishu, een origineel visum voor Turkije van Mahdi Adan Alasow uitgegeven op 14.11.2019 door de Turkse ambassade in Mogadishu en een origineel uitreisvisum van Saudi-Arabië geldig tot 13.01.2020) dient te worden vastgesteld dat deze documenten enkel informatie bevatten omtrent uw nationaliteit, identiteit, herkomst, studies en verblijfplaatsen, gegevens die in deze beslissing niet meteen ter discussie staan. Voor het overige bevatten ze geen enkele informatie over de door u aangehaalde asielmotieven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker betwist de motivering van de bestreden beslissing en voert een schending aan van artikel 8 van het EVRM.

Hij stelt vooreerst dat hij onterecht wordt afgerekend op zijn leugenachtige verklaringen omtrent zijn leeftijd. Verzoeker heeft al toegegeven dat hij slecht advies heeft gehad en daarom loog over zijn leeftijd. Desondanks de verklaringen van verzoeker hieromtrent wordt hij hierop volledig afgestraft en wordt verzoeker zijn gehele geloofwaardigheid in vraag gesteld.

Verzoeker meent dat zijn handelswijze geen reden is om de geloofwaardigheid van zijn relaas in twijfel te trekken. Verzoekers verklaringen zijn coherent, waarschijnlijk en “niet in strijd met algemeen bekende feiten”.

Verzoeker verwijst hierbij naar de artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet en wijst op de correcte beoordelingswijze die dient te worden gevolgd door de commissaris-generaal.

Verzoeker herhaalt verder de feitelijke gegevens van zijn individuele situatie, persoonlijke omstandigheden en achtergrond als volgt:

“Van belang is op te merken dat de ouders van verzoeker afkomstig zijn uit Somalië (Mogadishu), doch dat zij gelet op de heersende oorlog, in 1990 naar Saoedi-Arabië zijn vertrokken.

Verzoeker is vervolgens op 07.02.1996 geboren in Saoedi-Arabië (Mekka), doch is sedert zijn geboorte enkel in het bezit van een verblijfsvergunning. Verzoeker bezit de Somalische nationaliteit. (zie bewijsstukken)

Verzoeker is bijgevolg altijd een ‘vreemdeling’ geweest in Saoedi-Arabië.

Nadat verzoeker in Saoedi-Arabië aan de Universiteit van Al Madina afstudeerde in de bacheloropleiding ‘religieuze studies’(zie bewijsstukken), besloot hij op 17.10.2019 Saoedi-Arabië te verlaten en zich voorlopig te vestigen bij zijn oom langs vaderszijde in Somalië, Mogadishu.

De reden waarom verzoeker deze beslissing maakte, is o.a. gelegen in het feit dat verzoeker niet afhankelijk wenste te zijn van een zogenaamde 'sponsor' of 'kafeel'.

Het 'sponsorsysteem' in Saoedi-Arabië werkt zo datje zonder sponsor het land niet in- of uitkomt. De sponsor moet daarnaast ook zorgen voor werk, de huisvesting, verzekeringen etc., maar beslist ook of je het land mag verlaten of niet voor bvb. een vakantie.

Zowel de vader van verzoeker, als de broer van verzoeker, hebben een dergelijke sponsor, dewelke hen volledig uitbuit. Jaarlijks dient er o.m. een grote som geld betaald te worden voor het 'sponsorship'.

Vanaf het afstuderen, diende verzoeker zelf op zoek te gaan naar een eigen sponsor, aangezien hij dan niet meer onder de sponsor van zijn vader viel.

Verzoeker wilde echter niet dat er misbruik van hem zou worden gemaakt, reden waarom hij op 17.10.2019 naar Somalië, Mogadishu trok om er te verblijven bij zijn oom langs vaderskant.

De familie van verzoeker drong er op aan dat verzoeker niet naar Somalië zijn gaan, aangezien Al-Shabaab daar zeer actief was c.q. is en gelet op alle heersende terreur in Mogadishu en omstreken.

In Saoedi-Arabië hoorde verzoeker er als 'vreemdeling' nooit bij en verzoeker dacht echter dat ze hem in Somalië wel zouden 'accepteren', aangezien hij de Somalische nationaliteit had c.q. heeft."

In een titel "Vluchtmotieven uit Somalië" stelt verzoeker dat hij perfect Arabisch spreekt en hooggeschoold is. Aldus werd verzoeker in Somalië als een 'vreemdeling' gezien. Verzoeker was ook niet gewend aan de hoge graad van militarisering. Verzoeker herhaalt de feiten met betrekking tot Al-Shabaab en stelt dat de bestreden beslissing te veel 'veronderstellingen' maakt omtrent Al-Shabaab.

Verzoeker stelt dat Al-Shabaab op verschillende manieren personen kunnen rekruteren en meerdere methodes hanteren. Bovendien moet Al-Shabaab zich niet identificeren of dreigen. De bevolking van Somalië weet immers goed genoeg wie ze zijn. Verzoeker stelt zich de vraag of hij moest wachten tot hij fysiek werd bedreigd door Al-Shabaab vooraleer hij vertrok.

Verzoeker wendde zich niet eerder tot zijn oom, omdat hij zich schaamde. Verzoeker was immers tegen de wensen van zijn familie naar Somalië gegaan en zat nu in de problemen. Desondanks zijn angst wachtte verzoeker dus tot na de tweede ontmoeting met Al-Shabaab.

Als verzoeker terugkeert naar Somalië dan zal hij ongetwijfeld worden herkend als 'de man die uit Saoedi-Arabië komt', iemand die Arabisch spreekt en hooggeschoold is.

Gezien verzoekers profiel kan Al-Shabaab hem ook rekruteren met het specifieke doel om hun ideeën verder te verspreiden en mensen zelf te rekruteren in één van hun islamitische scholen.

Verzoeker stelt verder dat hij vanwege zijn studies snel werk zal kunnen vinden als leerkracht. Verzoeker vreest bij terugkeer naar Somalië dat Al-Shabaab hem zal blootstellen aan bestraffing en schade, omdat hij is gevlucht.

Er bestaan zwaarwegende gronden om aan te nemen dat, wanneer verzoeker naar Somalië zou terugkeren, "verzoeker een reëel risico loopt of zou kunnen lopen op ernstige schade in de zin van bestraffing of ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon."

Voorts vraagt verzoeker, met zijn instemming, dat de commissaris-generaal minstens wordt uitgenodigd tot het uitvoeren van een geneeskundig onderzoek, meer specifiek een psychologisch onderzoek teneinde de geloofwaardigheid van zijn verklaringen te beoordelen (artikel 48/8 van de Vreemdelingenwet).

Wat de specifieke vraagstelling over Somalië betreft, heeft verzoeker niet steeds een uitgebreid antwoord kunnen geven. Aangezien verzoeker nagenoeg zijn hele leven in Saoedi-Arabië heeft gewoond, is dit uiteraard logisch.

Inzake de onveilige situatie in Somalië en Mogadishu verklaart verzoeker als volgt:

“Uit de beslissing van het CGVS blijkt dat er onvoldoende rekening werd gehouden met alle relevante feiten i.v.m. Somalië én meer specifiek Mogadishu, op het tijdstip waarop de beslissing inzake het verzoek werd genomen (in casu 28.01.2022), waaronder wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van het land van herkomst en de wijze waarop deze toegepast worden, (artikel 10 lid 3 b) Herschikte Procedurerichtlijn en 48/6 §5 Vw).

Uit de beslissing blijkt dat het CGVS o.m. spreekt over de ‘actuele veiligheidssituatie’ en vervolgens verwijst naar bronnen daterende van 2014 en 2016... (p. 3)

De beslissing van het CGVS staat bovendien vol met tegenstrijdigheden, hetgeen een schending van de formele motiveringsplicht is.

Zo erkend het CGVS bijvoorbeeld dat de veiligheidssituatie in Mogadishu complex, problematisch en ernstig is (p. 4), doch komt vervolgens tot de conclusie dat er “actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie” (p. 5).

Tegenstrijdige motieven heffen elkaar op, waardoor er een gebrek, een afwezigheid aan motivering is, en bijgevolg een schending van de formele motiveringsplicht.

De actuele veiligheidssituatie in heel Somalië, inclusief Somaliland is nog steeds slecht. Er zijn regelmatig aanslagen en gewapende conflicten waarvan ook burgers het slachtoffer zijn.

Verzoeker meent dat het CGVS geheel tegenstrijdig is in haar eigen beslissing, aangezien op de eigen website van het CGVS de volgende meest recente veiligheidssituatie te vinden is in verband met Somalië en meer specifiek Mogadishu: (online te raadplegen: <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/veiligheidssituatie-mogadishu-5>)

‘Dit onderzoek maakt een stand van zaken op over de veiligheidssituatie in de Somalische hoofdstad Mogadishu. Het richt zich in het bijzonder op de periode van 1 december 2020 tot en met 1 juni 2021. Dit document is een update van de COI Focus van 27 december 2020. Cedoca heeft het onderzoek afgesloten op 6 juni 2021.

De veiligheidssituatie in Somalië blijft onstabiel. De terreurgroep AS wordt door verschillende bronnen, waaronder de VN-Veiligheidsraad, gezien als een ernstige bedreiging voor de vrede en de veiligheid in het land.

Hoewel AS geen controle meer heeft over Mogadishu, blijven ze direct en indirect de confrontatie aangaan met de overheid en regeringsstrijdkrachten in de stad. Mogadishu wordt tijdens de verslagperiode getroffen door doelgerichte aanslagen tegen overheidspersoneel en tegen veiligheidspersoneel (meestal met vuurwapens of granaten) en in minder mate door terreuraanslagen met geïmproviseerde explosieven.

Een aanhoudende politieke crisissituatie over het verkiezingsproces leidt op 25 april 2021 tot een korte uitbarsting van geweld in bepaalde districten in de hoofdstad tussen enerzijds zwaarbewapende muitende soldaten en antiregeringsmillies en anderzijds de veiligheidsdiensten. ACLED telt minstens vijf gedode soldaten.

Het geweld in de hoofdstad stijgt in december 2020, het begin van de huidige verslagperiode, in vergelijking met de periode juni - november 2020. Daarna volgt het aantal gewelddaden een fluctuerende lijn, met een piek in april 2021, gevolgd door het laagste aantal door ACLED geregistreerde incidenten in deze verslagperiode in mei 2021.

AS voert in Mogadishu gerichte moordaanslagen en terreuraanvallen uit op overheidsambtenaren, veiligheidstroepen en internationaal personeel op de luchthaven, in hotels, bars, coffeeshops, restaurants, politiebureaus en overheidsgebouwen. Hoewel AS bepaalde groepen viseert, vallen er soms burgerdoden. Verschillende bronnen stellen vast dat AS minder grootschalige, complexe aanvallen uitvoert en zich toelegt op het gebruik van geïmproviseerde explosieven. Tijdens de verslagperiode zijn bij de helft van de door ACLED geregistreerde incidenten vuurwapens betrokken. De andere helft zijn aanslagen met explosieven (IED 's en granaten).

Naast terreurgroepen zijn er ook nog andere actoren verantwoordelijk voor het geweld, zoals de Somalische veiligheidsdiensten, muitende legereenheden, milities en onbekende gewapende groepen. ACLED registreert ook gewelddadige clanconflicten en criminele incidenten die soms burgerdoden eisen.

Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Mogadishu zijn niet beschikbaar. Burgers worden soms doelbewust (bijvoorbeeld personen werkzaam in de administratie en zakenlui) en soms als nevenschade (als passant bij een bomaanslag) slachtoffer van het geweld. Tijdens de verslagperiode registreert ACLED 48 incidenten als violence against civilians met 36 burgerdoden. Het geweld dat ACLED registreert onder explosions/remote violence maakt in de huidige verslagperiode 105 doden, waaronder ook burgers.

Verschillende bronnen waarschuwen dat de focus op het terreurgeweld in de hoofdstad andere vormen van geweld aan de aandacht onttrekt. Het is ook niet steeds duidelijk wie effectieverantwoordelijk is voor het geweld en wat het motief is. Verschillende bronnen wijzen op het wanbeheer, de corruptie, de clanrivaliteit, de slechte coördinatie binnen de veiligheidsdiensten en het gebrek aan civiele controle. Tijdens de ordehandhaving doen zich misbruiken voor. Er heerst een klimaat van straffeloosheid. AS is diep geïnfilteerd in de veiligheidsdiensten. Deze slagen er niet in de burgerbevolking afdoende te beschermen tegen het (terreur)geweld. Hierdoor staan burgers in voor hun eigen veiligheid en bescherming en beroepen ze zich op andere gewapende groepen om zich te beschermen, zoals clanmilities, privémilities en AS. De clan waartoe een persoon behoort biedt geen bescherming tegen indirect geweld ("being at the wrong place at the wrong time"), tegen een aanval van een onbekende dader of tegen een aanslag van AS, aldus verschillende bronnen. Wel kan de clan als afschrikkingsmiddel dienen voor gewelddadige misdrijven.

Bepaalde hoofdstedelijke districten zijn veiliger dan andere. De geraadpleegde bronnen stellen dat de overheid in bepaalde districten in het noorden nauwelijks of niet aanwezig is en bestempelen de districten Heliwaa, Yaaqshiid en Dayniile als onveilig. De meeste van de door ACLED geregistreerde gewelddaden vonden in de verslagperiode plaats in de districten Dayniile, gevolgd door de districten Hodan, Yaaqshiid en Karaan.

Tijdens de verslagperiode kampt de hoofdstad nog steeds met de corona-epidemie. De door de overheid ingestelde maatregelen hebben een impact op het functioneren van de veiligheidsdiensten, op de nationale economie en de werkgelegenheid, op de al ondermaatse gezondheidszorg en op het dagelijkse leven van de inwoners van Mogadishu (zoals de mobiliteit en basisvoorzieningen). Door de beperkte gezondheidszorg is het niet mogelijk de verspreiding van het virus op te volgen, noch alle coronapatiënten te verzorgen.

In vergelijking met de vorige verslagperiode verwachten waarnemers een bescheiden economische groei maar dit kan een stijging van het aantal mensen die in 2021 onder de armoedegrens leven, in totaal 74 % van de bevolking, niet verhinderen.

Mogadishu kent de grootste concentratie van IDP 's in het hele land, volgens sommige bronnen tot 25 % van de inwoners. Ze leven verspreid over naar schatting 700 informele nederzettingen, samen met andere kwetsbare groepen: economische vluchtelingen en armen. Terugkeerders uit de diaspora, uit Kenia, Libië en Jemen, settelen zich ook meestal in de hoofdstad. Uit armoede en bij gebrek aan netwerk belanden sommigen onder hen in de IDP-nederzettingen.

Sinds het begin van de verslagperiode telt de hoofdstad 200.000 nieuwe IDP 's. De meerderheid ontvlucht hun huis in de hoofdstad door de verslechterde veiligheidssituatie. Na het wegebben van het geweld eind april 2021, keren sommigen terug naar hun woningen. De overige IDP 's vluchten naar de hoofdstad omwille van klimatologische redenen (droogte of overstromingen). Door het gebrek aan basisvoorzieningen en geschikte huisvesting lopen de IDP 's in de informele nederzettingen het risico op een tweede ontheemding. '

Een en ander blijkt bovendien o.m. uit het veiligheidsadvies van de Belgische Overheid (online te raadplegen op: https://diplomatie.belgium.be/nl/Diensten/Op_reis_in_het_buitenland/reisadviezen/somalie)

In diens beslissing verwijst het CGVS naar het 'COI Focus inzake de Veiligheidssituatie in Mogadishu' d.d. 29.06.2021.

Het CGVS vergeet daarbij te vermelden dat er op hun eigen website nog een recenter rapport terug te vinden is, daterende van 20.09.2021.

Uit het rapport 'EASO COI REPORT. SECURITY SITUATION' d.d. 20.09.2021, blijkt dat er in Somalië opnieuw een ongebruikelijk hoge politieke onrust was, aangezien er verkiezingen zouden zijn tussen juli en oktober 2021. (online te raadplegen: <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/easo-coi-report-security-situation-12>)

Deze verkiezingen werden echter uitgesteld naar 2022, zodat er nog steeds een grote onrust heerst. Het verloop van het proces is chaotisch en het is onduidelijk wanneer het proces afgerond zal zijn. De spanningen nemen daardoor in het hele land toe.

Verwacht wordt dat Al-Shabaab vooral aanslagen zal plegen in steden waar de verkiezingen zullen plaatsvinden zoals Mogadishu, Jowhar (Hirshabelle), Beledweyne (Hirshabelle), Garbaharay (Jubaland), Kismayo (Jubaland) en Baidoa (South West State).

Inname van voorsteden van Mogadishu zijn een directe dreiging voor de stabiliteit van de hoofdstad.

Voor wat betreft de rest van Somalië, luidt bijvoorbeeld het recentste veiligheidsadvies van de Nederlandse Overheid als volgt: (online te raadplegen; <https://www.nederlandwereldwijd.nl/landen/somalie/reizen/reisadvies#anker-veiligheidsrisicos>)

"De steden Hargeisa en Berbera zijn relatief minder onveilig. Voor beide steden geldt een oranje reisadvies. Reis alleen als het noodzakelijk is naar Hargeisa en Berbera. Voor de rest van Somaliland geldt hetzelfde advies als voor heel Somalië. Eind 2022 staan er ook verkiezingen gepland in Somaliland, de situatie blijft ook daardoor onvoorspelbaar en kan snel omslaan. Informeer u zelf goed over de laatste ontwikkelingen.

In Zuid-Centraal Somalië is de veiligheidssituatie zeer kwetsbaar en onvoorspelbaar. Dat komt doordat gewapende oppositiegroepen, milities en de terroristische organisatie Al-Shabaab er actief zijn. Op het platteland en in de steden maken deze groepen veel slachtoffers. De meeste steden zijn net als in de andere deelstaten in handen van de regering. De politie en het leger proberen hier de veiligheid te bewaken. Zij krijgen daarbij hulp van vredestroepen van de Afrikaanse Unie (AMISOM).

In de hoofdstad Mogadishu is de veiligheidssituatie zeer slecht. Al-Shabaab pleegt ook in Mogadishu regelmatig (grote) aanslagen, onder meer met bomauto's. Doelen zijn hotels, restaurants, markten, belangrijke kruispunten van wegen en overheidsinstellingen. Ook aanslagen op individuele overheidsfunctionarissen worden op straat uitgevoerd, met burgerslachtoffers tot gevolg. De enige relatief veilige plaats in Mogadishu is het vliegveld, dat door buitenlandse militairen beschermd wordt. Toch heerst ook daar een dreiging van aanslagen.

In de deelstaat Puntland zorgen verschillende milities van de terroristische organisaties Al-Shabaab en IS voor onrust. Buitenlanders zijn het doelwit van ontvoeringen en geweld. In de grensgebieden tussen Somaliland en Puntland vinden regelmatig lokale gewapende (clan)conflicten plaats. De grensgebieden tussen Puntland en Zuid-Centraal Somalië (in de deelstaat Galmudug, inclusief de stad Galkayo) zijn instabiel en onveilig.

De hele kustlijn en de territoriale wateren van Somalië zijn onveilig. Dit heeft te maken met piraterij en smokkel. Piraten zijn actief tot op grote afstand van de Somalische kust. Zowel in de Golf van Aden als de Indische Oceaan. Piraten lijken hun aandacht te verleggen naar andere criminaliteit op het water en aan land. Denk bijvoorbeeld aan het smokkelen van wapens, houtskool, drugs, brandstof, mensensmokkel en mensenhandel.

In heel Somalië zijn bovendien terroristische organisaties en milities actief. Het risico op terroristische aanslagen geldt voor het hele land. Het risico op terroristische aanslagen is echter het hoogst in de stad Mogadishu en de rest van Zuid-Centraal Somalië. Ook de steden Galkayo en Bosaso (in Puntland) zijn onveilig.

Door de jaren heen zijn er dagelijks kleine aanslagen waarbij burgerdoden zijn gevallen. Daarnaast zijn meerdere grote aanslagen geweest in Somalië (let op, dit is géén complete lijst):

10 juli 2021: aanslag met een bomauto in Mogadishu, met 9 doden;
 15 april 2021: aanslag op een minibus tussen Mogadishu en Jowhar, met 17 doden en meerdere gewonden;
 6 maart 2021: aanslag met een bomauto in Mogadishu, met minstens 20 doden en meer dan 30 gewonden;
 31 januari 2021: aanslag op een hotel in Mogadishu, met minstens 3 doden en meerdere gewonden;
 27 november 2020: aanslag op een ijswinkel, met 8 doden en minstens 10 gewonden;
 16 augustus 2020: aanslag op een hotel in Mogadishu, met 15 doden en minstens 15 gewonden;
 8 januari 2020: aanslag met bomauto in Mogadishu, met 4 doden en 15 gewonden;
 28 december 2019: aanslag op druk kruispunt met bomauto zeker doden en 100 gewonden; 10 december 2019: aanslag op een hotel in Mogadishu, met 5 doden.
 22 juli 2019: aanslag met bomauto in het centrum van Mogadishu, met 17 doden en 28 gewonden;
 12 juli 2019: aanslag op een hotel in Kismayo, met 33 doden en 56 gewonden;
 28 februari 2019: aanslag met bomauto in een winkelcentrum in Mogadishu;
 4 februari 2019: aanslag met bomauto in het centrum van Mogadishu. Al-Shabaab en Islamitische Staat in Somalië (IS-S)”

De afgelopen maanden hebben bovendien non verschillende aanslagen plaatsgevonden in Somalië, waarvan het merendeel in Mogadishu, hetgeen blijkt uit onderstaande nietlimitatieve nieuws- en krantenartikelen:

- ‘Somalia: Suicide bomb attack reported in Hodan District ’ van garda.com van 5 juni 2021 (online te raadplegen: https://crisis24.garda.com/alerts/2021/06/somalia-suicidebomb-attack-reported-in-hodan-district-mogadishu-june-5?origin=fr_riskalert)
- ‘Somalia: Explosion reported in Taleh neighborhood of Mogadishu’ van garda.com van 20 juni 2021 (online te raadplegen: <https://crisis24.garda.com/alerts/2021/06/somalia-explosion-reported-in-taleh-neighborhood-of-mogadishu-june-20-update-1>)
- ‘Somalia: Bomb explosion reported in Mogadishu ’ van garda.com van 2 juli 2021 (online te raadplegen: https://crisis24.garda.com/alerts/2021/07/somalia-bomb-explosion-reported-in-mogadishu-july-2?origin=fr_riskalert)
- ‘Extremist attack in Somalia ’s capital kills at least 9 ’ van apnews.com van 10 juli 2021 (online te raadplegen: <https://abcnews.go.com/International/wireStory/extremist-attack-somalias-capital-kills-78768663>)
- ‘Somalia: Mortarfire reportedly targets vicinity of Aden Adde International Airport (MGQ) in Mogadishu’ van garda.com van 21 juli 2021 (online te raadplegen: <https://crisis24.garda.com/alerts/2021/07/somalia-mortar-fire-reportedly-targets-vicinity-of-aden-adde-international-airport-mgq-in-mogadishu-july-21>)
- ‘Death toll in bombing in Somalia ’s capital rises to 20 ’ van France24 van 15 augustus 2021 (online te raadplegen: <https://www.france24.com/en/africa/20210306-rickshaw-bomb-kills-at-least-10-people-in-mogadishu>)
- ‘Somalia: al-Shabab claims car bomb blast as eight killed near presidential palace in Mogadishu ’ van 26 september 2021 (online te raadplegen: <https://economictimes.indiatimes.com/news/international/world-news/somalia-al-shabab-claims-car-bomb-blast-as-eight-killed-near-presidential-palace-in-mogadishu/video/86523732.cms?from=mdr>)
- ‘2 killed in bomb attack in Somalia ’ van 12 november 2021 (online te raadplegen: http://www.news.cn/english/2021-11/12/c_1310305506.htm)
- ‘Eight killed in bombing near school in Somalia capital’ van 25 november 2021 (online te raadplegen: <https://www.france24.com/en/live-news/20211125-eight-killed-in-bombing-near-school-in-somalia-capital>)
- ‘Car bomb hits outside Mogadishu airport in Somalia: 8 killed’ van 12 januari 2022 (online te raadplegen: <https://apnews.com/article/africa-explosions-somalia-mogadishu-al-qaida-86577ca5cad299f691aa187025aac7fd>)
- ‘At least 11 killed in suicide bomb attack in Somalia ’ van 12 januari 2022 (online te raadplegen: <https://www.efe.com/efe/english/portada/at-least-11-killed-in-suicide-bomb-attack-somalia/50000260-4715963>)
- ‘At least 1 killed, 2 wounded as bomb blast hits teashop in Somalia ’ van 26 januari 2022 (online te raadplegen: <https://www.aa.com.tr/en/africa/at-least-1-killed-2-wounded-as-bomb-blast-hits-teashop-in-somalia/2486360>)
- ‘Car bomb targeting Somalia election delegates kills six ’ van Reuters.com van 10 februari 2022 (online te raadplegen: <https://www.reuters.com/world/africa/car-bomb-targeting-somalia-election-delegates-kills-six-2022-02-10/>)

- 'Roadside bomb kills 4 civilians in southern Somalia ' van 14 februari 2022 (online te raadplegen: <https://www.aa.com.tr/en/africa/roadside-bomb-kills-4-civilians-in-southern-somalia/2502281>)

Zéér recent, op zaterdag 19.02.2022, vielen er opnieuw minstens dertien doden bij een aanslag in het centrum van het land en méér dan twintig gewonden (online te raadplegen: <https://www.vrt.be/vrtnws/nl/2022/02/19/minstens-dertien-doden-bij-aanslag-in-somalie/> of <https://abcnews.go.com/International/wireStory/blast-busy-restaurant-kills-15-wounds-20-somali-82999301>).

Het CGVS stelt zélf op p. 4 in diens beslissing dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden, waaronder het aantal burgers dat slachtoffer is van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld en de mate waarin burgers slachtoffer zijn van willekeurig dan wel doelgericht geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land, of in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Bovenstaande opsomming toont echter duidelijk aan dat het CGVS helemaal géén rekening heeft gehouden met deze objectieve elementen. Er is voortdurend willekeurig geweld en dit de afgelopen maanden, zelfs jaren al meerdere malen per maand (= intensiteit) en er sterven maandelijks meerdere burgerslachtoffers.

In tegenstelling tot hetgeen het CGVS stelt (p. 4 beslissing CGVS), is er bovendien géén groot aantal burgerslachtoffers noodzakelijk. Een klein risico is voldoende en in dit geval is er zelfs méér dan enkel een klein risico voorhanden in Somalië, Mogadishu.

Er is, gelet op bovenstaande, ook géén binnenlands beschermingsalternatief.

Hoogopgeleide werknemers zijn bovendien doelwit van ontvoeringen door Al-Shabaab. Dit is in casu van groot belang, aangezien verzoeker perfect Arabisch spreekt én een bacheloropleiding heeft afgerond, waardoor hij voor Somalische normen als 'hoogopgeleid' wordt gezien.

Bovendien is de oom van verzoeker gestorven in Turkije op 20.01.2020 (zie persoonlijke onderhouden), waardoor verzoeker zich bij terugkeer naar Mogadishu niet kan beroepen op de steun en bescherming van zijn oom.

Verzoeker loopt een groter risico om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon wegens het willekeurig geweld dan andere burgers uit de regio.

Zoals aangetoond is de evaluatie van de veiligheidssituatie niet goed bestudeerd door het CGVS en bestaat er een heel groot risico voor burgers in Mogadishu. Een complete en grondige lezing van de verschillende informatiebronnen laat op zijn minst toe de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen aan verzoeker op basis van artikel 48/4, § 2, b), of c), van de Vreemdelingenwet.

Minstens bewijst verzoeker aldus dat hij afkomstig is uit Somalië, Mogadishu, dat hij een burger is en dat de algemene toestand in Somalië bedreigend is voor de hele bevolking, zodat verzoeker minstens subsidiaire bescherming zou moeten kunnen genieten, (artikel 48/4 §2, c) Vw)."

Aangezien hij niet over de Saoedische nationaliteit beschikt kan verzoeker er dus geen bescherming genieten.

Ten slotte wijst verzoeker op zijn rechten onder artikel 8 van het EVRM en motiveert als volgt:

"Artikel 8 EVRM houdt het recht in op persoonlijke ontwikkeling, alsook het recht om relaties aan te gaan en te ontwikkelen met andere personen en de buitenwereld in het algemeen.

Het privéleven behelst het aspect van de sociale identiteit van een persoon en in die zin maakt het netwerk van persoonlijke, sociale en economische belangen onderdeel uit van het privéleven van elke persoon.

Het privéleven bestaat bijgevolg uit de optelsom van alle banden die de vreemdeling, verzoeker, met de Belgische samenleving is aangegaan.

Aangezien verzoeker reeds sedert 09.10.2020, zijnde bijna anderhalf jaar, in België verblijft, dient minstens zijn recht op bescherming van zijn privéleven onderzocht te worden. Artikel 8 EVRM primeert als hogere norm boven de Vreemdelingenwet (RvS 26 mei 2009, nr. 193.522, T. Vreemd. 2012).

Verzoeker werkt sedert midden december 2021 met wekelijkse interim-contracten in België, bij General Services Antwerp NV en doet er alles aan om te integreren in België en zijn steentje bij te dragen in de maatschappij, (stuk 3)

Verzoeker heeft het te level Nederlandse taal afgerond en heeft bovendien een partner, die tevens woonachtig is in België.

Verzoeker heeft in België meer sociale, economische en culturele banden dan met het land Somalië, waarnaar verzoeker desgevallend zou moeten terugkeren. Verzoeker heeft slechts een kleine maand in Somalië verbleven.

Het was dan ook de taak van het CGVS om ook hierover een zo nauwkeurig mogelijk onderzoek te doen.

Het CGVS heeft nagelaten dit te doen en heeft bijgevolg geenfair balance kunnen maken en rekening gehouden met het privéleven van verzoeker.

Het CGVS faalt om op een zorgvuldige wijze een billijke belangenafweging te maken en schendt vervolgens artikel 8 EVRM."

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep zijn bij het verzoekschrift interim-contracten gevoegd over zijn tewerkstelling in de periode van december 2021 tot februari 2022.

2.1.3. in een aanvullende nota van 29 april 2022 brengt de commissaris-generaal de volgende documenten ter kennis:

- EASO-rapport "Somalia Security Situation" van september 2021;
- COI Focus "Somalië. Veiligheidssituatie in Mogadishu" van Cedoca van 28 februari 2022.

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

De door verzoeker aangevoerde schending van artikel 8 van EVRM stuurt in wezen aan op een onderzoek naar de toekenning van een verblijfsstatus om andere redenen dan de behoefte aan internationale bescherming in de zin van artikel 1, § 1, 16°, van de Vreemdelingenwet, namelijk op discretionaire basis, uit mededogen of op humanitaire gronden, maar dit valt buiten de bevoegdheid van de commissaris-generaal en de Raad. Dat hij sinds zijn aankomst in België een partner heeft, werkt en ook culturele banden heeft opgebouwd, doet geen afbreuk aan de beoordeling die dient te gebeuren van verzoekers nood aan internationale bescherming. Het doel van de onderhavige procedure is immers niet om het recht op eerbiediging van het privé- of gezinsleven te bevestigen, doch wel om na te gaan of de vreemdeling bescherming nodig heeft tegen vervolging in het land van herkomst of een reëel risico op ernstige schade.

2.3. Verzoeker slaagt er niet in de door hem aangehaalde vervolgingsfeiten aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat het verweer in het verzoekschrift in wezen beperkt blijft tot het herhalen van eerder afgelegde verklaringen, het geven van persoonlijke vergoelijkingen en excuses en het op algemene wijze bekritisieren en minimaliseren van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal. Hiermee slaagt hij er niet in om de pertinente en correcte motivering van de bestreden beslissing te weerleggen of in een ander daglicht te stellen.

Vooreerst kan verzoeker niet ernstig voorhouden dat louter diens misleiding omtrent zijn leeftijd ertoe heeft geleid dat er geen geloof werd gehecht aan verzoekers verklaringen.

De bestreden beslissing stelt evenwel dat verzoekers misleiding afbreuk doet aan zijn algemene geloofwaardigheid, maar motiveert daarna omstandig en specifiek waarom er verder geen geloof werd gehecht aan zijn asielaanvraag.

Verder slaagt verzoeker er niet in om de vaststellingen in de bestreden beslissing dienstig te betwisten. Verzoekers betoog dat leden van Al-Shabaab zich niet noodzakelijk identificeren of meteen dreigen werd reeds op goede gronden ongeloofwaardig bevonden in de bestreden beslissing. Zulks verweer, hetgeen neerkomt op een loutere herhaling en volharding in zijn aanvraag, kan aldus geen afbreuk doen aan de motivering in de bestreden beslissing.

Verzoeker stelt verder dat de werkelijke reden dat hij zijn oom niet vroeger waarschuwde was omdat hij zich schaamde. Uit de eerdere verklaringen van verzoeker blijkt echter dat deze stelde dat hij het 'geen interessant gesprek' vond en er 'niet veel belang aan hechtte', hetgeen de reden was dat hij niets erover zei tegen zijn oom (Notities persoonlijk onderhoud 2, stuk 4 p. 18). Dat verzoeker plots beweert dat schaamte hem weerhield van zijn oom hierover te informeren spreekt zijn eerdere verklaringen tegen en betreft daarnaast een post-factum bewering.

Waar verzoeker verder aanhaalt dat hij bij een terugkeer naar Somalië meteen zal worden gezien als 'de man die uit Saudi-Arabië komt' en zal worden gerekruteerd om les te geven in een Al-Shabaab school, stelt de Raad vast dat dit een louter hypothetisch betoog betreft. Gezien de reeds vastgestelde ongeloofwaardigheden is er geen enkel concreet element aanwezig dat erop wijst dat verzoeker zal worden gerekruteerd door Al-Shabaab. Een loutere verwijzing naar het profiel van verzoeker is niet bij machte om een gegronde vrees in zijn hoofd te stellen.

Verzoekers verzoek om een psychologisch onderzoek te ondergaan teneinde de geloofwaardigheid van zijn verklaringen te staven op basis van artikel 48/8 van de Vreemdelingenwet valt buiten de bevoegdheid van de Raad en betreft een maatregel die enkel de commissaris-generaal gemachtigd is te nemen waar deze aanwijzingen van vroegere vervolging of ernstige schade wenst vast te stellen via een medisch onderzoek.

De motivering in de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

Een loutere verwijzing naar de algemene humanitaire situatie die enkel steunt op landeninformatie die niet wordt verbonden met verzoekers persoonlijke omstandigheden, toont evenmin een nood aan internationale bescherming aan in toepassing van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet. Verzoeker heeft overigens nooit eerder enig element in deze zin aangebracht.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt, maar zich afspeelt in bepaalde gebieden.

Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c).

In casu dient vastgesteld dat uit de beschikbare informatie blijkt dat verzoekers' ouders oorspronkelijk afkomstig is zijn Mogadishu en verzoeker zelf in Mogadishu heeft gewoond. De Raad is dan ook van oordeel dat verzoekers nood aan subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), ten opzichte van de situatie in Mogadishu dient beoordeeld te worden.

De Raad merkt op dat de analyse van de veiligheidssituatie in Mogadishu als een geheel moet worden gelezen en dat deze feiten samen gelezen moeten worden met diverse andere, objectieve elementen op basis waarvan geoordeeld wordt dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Uit de landeninformatie in het onderhavig dossier, opgenomen in het administratief dossier en bijgebracht door verzoeker in het verzoekschrift, blijkt dat de situatie in Mogadishu niet van zulke aard is dat die hieraan beantwoordt.

De informatie die werd neergelegd in aanvullende nota door de commissaris-generaal ligt in eenzelfde lijn als de bovenstaande beoordeling.

Verzoekers betoog is niet van die aard dat het afbreuk kan doen aan de vaststelling in de bestreden beslissing. De Raad merkt op dat de door verzoeker toegevoegde informatie, voor zover deze betrekking heeft op de veiligheidssituatie in de stad Mogadishu, dezelfde is en voor het overige in dezelfde lijn ligt als de informatie waarop voormelde analyse van de veiligheidssituatie in de stad Mogadishu is gebaseerd.

Waar verzoeker het reisadvies van de Belgische FOD Buitenlandse Zaken en Nederland citeert, wijst de Raad erop dat dit advies betrekking heeft op westerlingen die naar Somalië reizen en niet op Somalische staatsburgers. De informatie die hierin is opgenomen is slechts bedoeld om een algemene situatieschets te geven voor bezoekers van het land van herkomst van verzoeker, doch vormt geen leidraad voor de asielinstantie die belast is met het onderzoek naar de gegronde vrees voor vervolging of het reële risico op ernstige schade van verzoekers om internationale bescherming.

De vaststellingen in de bestreden beslissing worden dan ook overgenomen dat geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid in Mogadishu een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Hoewel dit de uitzonderlijke situatie betreft waarbij collectieve elementen een belangrijke rol spelen, moet niettemin verzoekers verzoek om internationale bescherming ook systematisch individueel worden onderzocht en dit in verhouding tot de twee andere in artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet bedoelde situaties.

Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven en de situatie waarbij rekening wordt gehouden met zijn persoonlijke omstandigheden, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen.

Waar verzoeker stelt dat hij over een hoogopgeleid profiel beschikt en als dusdanig een doelwit zou zijn voor Al-Shabaab, merkt de Raad op dat dit niet kan worden aanzien als een persoonlijke omstandigheid die het risico ten gevolge van willekeurig geweld in hoofde van verzoeker doet verhogen, daar gericht geweld van een specifieke actor tegen een welbepaalde profiel niet kan worden aanzien als willekeurig geweld. Verder wijst de Raad ook op verzoekers hoog opleidingsniveau en het gegeven dat hij zich al eerder in Somalië vestigde. Verzoeker brengt dienaangaande ook geen elementen aan waaruit zou blijken dat diens lange afwezigheid uit Saudi-Arabië hem vatbaarder zouden maken om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Hij voert geen andere redenen aan waarom hij niet kan terugkeren naar Mogadishu.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien juni tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP